

БЮЛЕТИНЪ

НА ВЪСТНИКЪ

№ 85

АВТОКОДИЯ

(Задграниччен листъ на вътрешната македоно-одринска организация).

Още 18 села и 1 манастир изгорени.

Въ битолския вилаетъ, осъзътъ извънчий от сега изгорени отъ войската и бомбобузе села, споредъ новопристигната съобщение, което имаме, разградени и унищожени биле още и селата: **Въ дебър-хисарско: Въшице и Живово; въ чирковско: Аргалово и Далочко-село; въ леринско: Билотина, Раково и Тарев.** (Новини от 12 августъ бяха повърно нападнати и до унищожено, милиона отъ жителите му убити, набири се около 100 души, и добитът им отъ откаране); **въ преспанско: Крум и Наколица** (само българските им чести); **въ рѣбенско: Лазарево;** **въ охридско: манастира „Св. Велика Св. Георги“.** — Както по другатъ, така и по тия села турците извършили привинътъ със безпредъкъ: изтезания и убийства на хора отъ всички възрасти обезчестявания и пъти на жени и моми и т. н. т.

Кръвопролитно сражение.

На 23 и 24 августъ един възстанничка чета въ муринския имала продължително сражение съ многоброй отрядъ войска. Загубитъ на възстанниците съ тяхъ неизвестни, но онни на турците съ пръстнати на около сто души убити и още толкова ранени, които биле отнесени съ 26 коли въ битолската военна болница.

Отвлечени жени отъ Крушово.

1) Жената на плаха Пито съ дълът и дъга се напада на турци въ Крушово.

2) Други дълъ жени съ откарани въ Ръжановци (кумановско). Едната е у скрина имаминъ.

4) У скрина се напада и никоя съ Митра отъ Прийтълъ, отъ махалата „Потъ Георги“.

4) Въс. Матейче (кумановско) има четире възничики, а сът въ Нахушук (кумановско), още един жена.

Всички тези осъди сът Крушово, откарани отъ Гълъбовския артилерийски редифски батальонъ, който най-много се отличи по своята грабежи и жестокости въ Крушово.

Ограбване и изгорене манастиръ.

На 24 августъ билъ ограбен и изгорен отъ войската и възничики български манастир край село Сливница (рѣбенско).

Прѣтърсвания на българитъ.

Въ Мустафа-паша, отъ една седмица насамъ, нѣкакъ комисии отъ полицейски и военни, прѣтърсватъ и отъ по един българинъ, гръкъ и евреинъ, членове прѣтърсватъ българския къщи, лавки и градини въ и около града. Дог сега биле нахвърлены како дълъ: една „инчестър“ и една „канака“. Българинъ не смѣйтъ да съ покаже имена на уличите, предъ страхъ отъ бой или убийство.

Плѣнена жена.

Урубиа Търпеза отъ село Врутокъ (гостиварско) била грабната и отвадена отъ турци въ Скопия. Страна ѝ, заедно съ поятъ Аракадия, отишна тамъ да се попрѣжи за измъкването ѝ отъ турски ръцѣ, но не успѣла да направи нищо; напротивъ даже, ти и попъ Аракадъ биле запашани отъ самитъ власти и сега не смѣятъ да съ върнатъ назадъ въ селото си.

Ялови обиски.

Въ Одринъ, предъ дълъ седмици, полицията обискала една по една всички български къщи, гимназии и митрополита, ала ингър не можа да на-мишъ иначо подозрително.

Ранени солдати въ Лозенградъ.

Лозенградските власти поискали телеграфически отъ Одринъ четвъртия лѣкаръ за войните, ранени въ сражението съ въстаници. Както се вижда, ранени не ще да съ малко, що съ находищът се военни лѣкаръ отъ по рано въ Лозенградъ се оказа недостатъчно.

Турски страхове.

Пощенските, па и всички други тренове, които отиватъ отъ България въ турско, биле спирани въ Мустафа-паша, дѣлъ пътници и багажътъ се привързатъ на слушките, но въ края на всичко — нѣма

търсвали внимателно и послѣ въ новъ тренъ продължавали пъти си по-надолу. Пътници българи не биле пропущани на крачка наратъкъ отъ Мустафа-паша; тѣ биле задържани и на сутринта повръщани назадъ.

Извѣствена семейство.

Въ село Ложемъ (брюдско) билъ закланъ отъ аскера прѣстърътъ свещеникъ Георги; измъчано било и чулото него 35 члено семейство (синове, дъщери и внучки). Отъ нещастната семейство не е имала ни един жив душа.

Консулътъ искатъ разпуштащето на излаветата.

Приѣдъ видъ лошото положение на работнътъ въ скопския консулътъ, прѣстърътъ главно отъ разводъ данъкъ на консулътъ на македоно-одринския консулъ, ръжътъ и въстаническиятъ консулъ на парижкия задържанъ постъпъкъ приложилъ послата си въ Паризъръ, съ ходатайство да се настъпи приѣдъ портата за разпуштащето на тия войски, или поне да се възмести енергични мерки за дисциплиннирането имъ. Паризърътъ посланикъ обикновено не обича да си раздаватъ спокойствието, нареди, като се касае за такива дѣлъни работи¹, та надали може да се очаква нѣкакътъ резултатъ отъ постъпките на консулътъ.

Съчувствуене на Македония и Одринско движещо се въ Англия.

Съ изключение на туркофския „Standard“, всички английски вѣстници продолжаватъ да печататъ статии и писма въ подъ на македоно-одринския освободителни казуни. Въ скрина „Daily News“ публикува suma писма на вири англичани и една гордка статия — „позитътъ на английската народна съзвѣтъ съ образъ застежничество, което съ спира наричано на християните въ Македония и Тракия“. „Дѣлъностътъ е на Англия“, — запиши „позитътъ“, — да покаже, че духътъ на Гладостта, она духъ, които прѣдъ 25 дюни даде свободата на България, она живе!“ За инициата нѣдъла се очакваше единъ импънтентъ митингъ въ лондонския Hyde-Park.

Руски мемоаръ до високата порта.

Они денъ, когато турскиятъ министъ биле събрани на изваденътъ съветъ, прѣдъ вратата се явилъ драгоманинътъ на руското посолство, поискалъ да говори веднага въ звѣри и, въпреки всички старания да го отстранятъ, той влизътъ въ стапа, прѣвъзова събъдъната и прѣдъалъ на Феридъ паша една мемоаръ, въ който, на цѣлы четиридесетъ страници, биле изложенъ въварствата на артилерийските батальони въ лозенградски сандъкъ, отъ началото на въстанието до днесъ.

Като слѣдътъ на този мемоаръ се смята отпътването и отпращането назадъ на артилерийските батальони изъ одринския вилаетъ,

Аскерътъ „Усмирителъ“.

Съ появяването подъ знамената на последния класъ редици и изпита, положеното въ нашия край въ алонъ и въ македонска степънъ, войска, съвѣтъ на всички дисциплини и служебнъ дѣлъ, въ почи-на съставъ общесъдни окръзи, до изваденъ градъ и до обезвъръжане какъто гори, съ появяването на пътници грабежътъ и убийствата станаха посредни случаи. Оплакванието за ограбване и разоряване на жилища, за гробни издѣствията наятъ неинъ жертвъ, за побои и убийства се синътъ отъ всѣхъ.

Консулътъ, главни руския г. Бѣльевъ и австро-унгарския г. Пара, поиздълни и немъвръзъ, за да ограничатъ разтиялото и да облегнатъ несношната гѣть, на който съ подложени християнски, приди всичко българитъ, обаче тѣхните благородни застежничества рѣдо съ увличането съ нѣкакътъ уѣспѣхъ. Валидия и командентътъ, прѣдъ които консулътъ правътъ съвѣтъ постъпъкъ, внимателно ислушватъ оплакванието имъ, призоваватъ крайната разпуштащостъ на войската и лошиятъ последствия отъ нея, съ готовностъ назначаватъ комисия съѣзъ комисия за изпѣлъ.

Съ появяването на слушките, но въ края на всичко — нѣма

винашъ! А когато такива бѫдатъ посочени, тогава процесуарата е още по-проста: видяла се налагатъ на казане, уви — само на кънца. Началницътъ на войската, до когото има добросъвѣтъ хора между тѣхъ, и да биха искали да попрѣтъ на войнинътъ съвѣтъ, не съмъ ималъ бѣзъ изложба собственъ си юрисъ, ако застана между десетъ и ратъ.

Слѣдътъ възлиза на войската, а съ нея и съ юрисътъ на възлизащъ отъ нея жестоки гравеции и възлизащъ на консулътъ на македоно-одринския консулъ озаязъ разпуштащето възлиза и върху масата на турското население, което начева да мисли, че българитъ не съжестинуватъ за друго, осъзъдъ за уловътъ мюсюлманския хиндъ апетитъ за грабежъ и кръзъ. Съ това се обяснява и постоянно разтището чисто на бомбобуза, участвуващо въ „усмирителътъ дѣлъ“ на аскеръ.

Аскеръ и бомбобузъки изступления въ съ Трояръ.

На 15 того една чета отъ 11 души вѣзла въ с. Струмска дѣлъ прѣвъзела на кмета Янч Стойчевъ, то прѣдъ четата. На слѣдъцъ денъ (събота) дошла потъра отъ 60 души и заградила четата, но постъпъла съ бомби съ проблема пътъ до височинътъ извѣзъ селото. Случайно минувала отътъ единъ баталонъ прѣвъзъски редици. Шомъ забѣлжала четата, той се притекъ и я забикониля. Появилъ се єхестично сражение, което траяло до заранта на другия денъ. Отъ четата паднали убити 9 души, а драма сполучила да избѣгатъ. Още при почване на сражението кметъ на кмета е билъ западенъ, а въ недѣла, сълѣдъ като съ свирпило сражението, аскеръ и бомбобузъкъ съзрили въ село и починали да гравятъ, възлиза на сълѣдъ на кметъ отъ четири села. **Ново-рекъ** и на **Начъ** Христо възжада къщата съ синътъ на потъра, Мате Давидъ и къщата на Мано Михайловъ — къщата на Константина и къщата на Кодо Тасевъ — дѣлъ къщи, Мано Стефанъ и къща, Арсъ Стефанъ — къща, Яне Плаковъ — къща, Коне Тасевъ отъ Шипътъ — къща и спонзоръ на гробъ, Иван Коцевъ — спонзоръ, Или Коцевъ — също и спонзоръ, Трайко — също, Арсъ Доганджевъ — единъ хамбаръ съ избѣга, а приналежностът и хълза чиника жито отнесени, Коне Тошевъ — спонзоръ, Коне Ташевъ — землище единъ чифъ воловъ. **Отвлечена бомбъ** — на Конь Доганджевъ — конъ и магаре, Янко Доганджевъ и Сандо Чифъ — по единъ конъ, Арсъ Стефанъ и М. Тоневъ по единъ магаре.

Слѣдътъ отрабането на селото войската хвана седемъ души отъ извѣзъните, за да ги отведе въ Шипъ. Но прѣдъ да ги откара, отдѣлътъ имъ отъ другите арестувани, закарвътъ го въ една къща и тамъ го застрѣлватъ. Обаче, прѣдъ да изядътъ, войници скочили върху коремъ му и сълѣдъ това за крака го отвѣзътъ до труповѣтъ на убитътъ възстанецъ и тамъ го оставили да умре. **Убити и ранени солдатъ**: Мария Годорова (около 20 г.), най-красивата мома въ селото землищна, а сътъ убита и чича й Георги Мицевъ, Павелъ Митевъ, (7 год. момче, убито въ рѣка на баша му, когато го изнасялъ до брега), а баша му раненъ въ рѣката. **Ранени** съ още: Ефимъ Чакъровъ — въ краката, Петрушъ — въ колъното и Кудо Лазовъ. Тежко е билъ Коне Доганджевъ. Съ Трояръ има всичко 20 къщи. Отъ тяхъ 17 са разрушени.

На 18 того прѣвъзъските батальони напускатъ селото и се отправятъ за Коачинъ, Пътътъ на съжадъ и опушкането: имъ, боязни и лоза съ били унищожени, добитъкъ — отварянъ, а къщите — оголени. Най-много съкъстрилъ селата: Сандъ-Пападинъ, Докласинъ и Калъфаково. Селениятъ отъ постъпътъ сено набѣгъти по балърътъ.

Благодарностъ. Станимашата македоно-одринска комисия изказва голѣмътъ си благодарностъ къмъ г. П. Панайотовъ, директоръ на агробратската трупа „Българско Знаме“, за усърдията му готовностъ, съ което се отзова на поканата на комисията да помогне на македоно-одринския борци и на 22 августъ идне единъ бѣлъкъ представление за въ полза на македоно-одринското освободително дѣло.

БЮЛЕТИНЪ

НА ВЪСТНИКЪ

АВТОНОМИЯ

(Задграничън листъ на вътрешната македоно-одринска организация).

Знае ли българското правителство?

Телеграма.

Хасково, 4 септември.

Вчера трети път селяни забързаха над границата балони, пътуващи от изток към запад и обратно.

Нови хиляди бежанци из ловенградско.

Телеграма.

Бургас, 4 септември.

Вчера пристигаха повече от три хиляди бежанци (стари, жени и дъца) из селата Велики Кладара, Каминит, Керадиново, Мегалево, Паславло, Коломб и Цикникор. Спасени от турска корушма и ягана, тъ умират на българска земя от болести и гладъ.

Нови сражения въ одринско.

Телеграма.

Бургас, 4 септември.

На 28, 29 и 30 август възстанниците извършили няколко славни сражения с многообразни пехотни войски и дашбозури. Подробности пощата

Сражение при Кратово.

Телеграма.

Гюменово, 4 септември.

На 29 август една възстановческа чета от 80 души бързо се спряха на високопасът "Липница" на самия град Кратово, и нападнала от около 2000 души войска. Боя гравът от 12 до 8 часа вече че, когато четата атакува аскеръ съ бои и съ отворила пътъ. Отпачало до края на сражението възстановците обстреляли и града, въ които керемидът и прозорниците биле изногтиени от корунчии; въздъхане на това, изплашеното население излязо да бъга. — От четата имало само 1 убит и 2 ранени; аскеръ имал повече от 100 души убити и много жестоко ранени.

Цѣло отдаление аскеръ унищожено отъ възстановците.

На 26 и 27 август, въ проходът "Рупель", стапало ожесточено сражение между войската и възстановците. Едно цѣло отдаление войници биле изнукото заобиколени отъ възстановците и до кракъ избягали. Възстановците съ отглеждали безъ големи загуби. Отъ Съръ заминали значителни отряди за преследване им; отъ Сулея биле отправени още три батальона да същата цѣла.

Сражение между възстановците и войската въ пресланското.

Съзъдъ сраженията при селата Любомир и Брадичино (изгорени отъ турци), читай на Чекалар ръзъ — 400 души, и на Коте — 300 души, съ изурени на възходът надъ с. Германци (пресланск.). Вътът планински място съ стекли и много селища отъ околните села Рупери, Далчи, Опановича и др., членото на които възлизали на повече отъ 3000 души. Турската войска няколко дни наред обсаджала възстановците, като употреби и много горски оръдия. Подицъ тоястава доста кръвопролитни сблъсъквания въ сериозна щета на турци, обаче поддръжност линисъ.

Избити селяни. — Обевестени и разпрани жени.

На 16 авг. мнозин селяни и селени отъ изгорено Братячично (пресланско), отчали да се скрятъ по горите безъ хлѣбъ и обѣдъ, ръшили да спъзятъ въ с. Николово (модоръско), но приди да достигнатъ селото, турска войска ги нападнали и ги избили до кракъ. За сега се знайтъ иметата само на слайдъти: Христо Иванов, Мирче Тоеев, Тане Ничевъ, Тасе Стоевъ, Коте Януковъ, Петре Георгиевъ и Атанас Цѣкътъ. А женити Ана Симова и смъртната на Силе Наумовъ била обезъщена, послѣ разправи и оставени да изхъдятъ съ извадки вътрешности. — Гравът братъ Константи, Стоянъ и Симо Петровъ отъ с. Лъжебино тоже рекли да отидатъ въ текко ранни Ана Митрева въ пълници.

Някомуца за хлѣбъ, но и тъкъ постигнала участъта на братчиците.

Турско полицайско своеование.

Г-нъ Хавелъ, кореспондентъ на английския вѣстникъ "Times", напослѣдъ отишът въ Битоля, на мѣрица хора пострадали отъ аскера и башбозука и поискът да ги разпита за пътищата имъ, но попълнила напълно въ хотела и прогонът съ бой и посунъ изъ стаята му събранъ жже и женъ. Г-нъ Хавелъ, силно възмущенъ отъ чудовищната постъпка на полицията, съставът по случај акта, който билъ поисканъ, за достовѣрностъ, отъ единъ кореспондентъ на ишъмски вѣстникъ, също свидѣтелъ на станалото. Актът щътъ да бѫде напечатанъ въ английския вѣстникъ.

Мърки противъ възстановците.

Въ Солунъ било рѣшено да се изпрати Сулейманъ паша съ 4 батальона войска да прогонът възстановците отъ солунски, ениджевардарски, гемелски и добричко къмъ Демиръ Капа. Сулейманъ паша щътъ да търси и оръжи съ българските села; — клептициътъ, щътъ ли му се пише да напада.

Турция разиграва чуждите консули.

На 22 август английски авански консулъ г. Colonel Massy, придружаващъ отъ лондонския гражданинъ г. H. J. Whigham, съзвършилъ отъ Одринъ въ Цариградъ, за да поклада на пословството върху по-докладено въ-турскиятъ вилаетъ. На 24 с. м. г. г. Massy и Whigham тръгнали за Макъо Търново да наблюдаватъ отъ близъ възстановцето, че турските власти и покъртили назадъ. Какъ се е отнесътъ английски пословството къмъ това полицайско търѣдъ безънеремонно дѣяніе, не се знае.

Турция мобилизира и мустафазътъ.

Едно извѣстие изъ Солунъ, съ дата 28 августъ, гласи, че въ солунския вилаетъ съ покъртили вече подъ знамената и частъ отъ мустафазътъ (опълченето), за поизползване на редефски батальони. Това съ тълкува отъ населението, като признакъ за склоненіе въ войнъ съ България.

Каратъ ги да видятъ пепелищата на селата си.

На 26 август били откараны подъ стража отъ Цариградъ приблиз. Солунъ 30 души костурчани за роднѣтъ имъ села, които съ вече нарино съ земята; клептициътъ молилъ да го оставатъ въ Солунъ, защо имъ щътъ да правятъ на покърти съ вилени и съ полни, али никой не искалъ да ги чуе. — Въ Цариградъ имало заловени още мнозина такива възстановци, като възстановци отъ селата си.

Извѣстъ възстановческиятъ животъ на раите.

Скопие. — На 9 август прѣвърътъ, на 2 часа разточено отъ с. Нерезъ, жителътъ на склонъ си туришъ Шакъръ Х. Асалъ — Тракъ говорялъ отъ с. Ийонбогътъ билъ изъ изгнанъ отъ полякъ турчинъ съ склонъ село; съдѣтъ побъръ Тракъ билъ привързанъ съ разлагими роѣжъ за дѣлъ прѣвърътъ и оставенъ да стоятъ тѣлъ въ продължение на 7—8 часа. — На 16 августъ Търъ Струмъ отъ с. Древено билъ убитъ на воденицата си отъ турци. Айтът и Сейдъ Али. — На 18 августъ Младенъ Стояновъ отъ с. Вулчаничъ билъ убитъ, като отвѣзълъ жито на харманъ, отъ изадири Абиде. — На скъса д. прѣвърътъ, Сиро Стояновъ отъ с. Горю Сълъ и Яковъ Герасимовъ отъ с. Бургасъ, овчари на мытарница при с. Суличъ, биле убити отъ неизвестни турци. — На 20 августъ билъ до с. Задълъжани близъ наимѣръ групъ отъ Илия Димковъ отъ с. Вулчаничъ.

Белешъ. — Ана Митрева, отъ горната махала въ Велесъ, работила съ други жени на извѣстъ на Махмудъ сиенци, находищи се близо до града, въ мѣстността "Сиркътъ". Синътъ на Махмудъ, Шефетъ, заедно съ нѣкои отъ свои друзи, всички извръшили, изпълнили да съ поискатъ край пътищъ. На Шефетъ се пошилъ да си опита пушката на юноши и стрѣляла върху жени, но не сполучи да уди никой; тогава той стрѣльвътъ още веднажъ и

Телеграми до чуждата преса.

Цариградъ, 14 септ. — Около 4000 араби-християни отъ Бейрут избѣгали въ Ливанския гори и отказвали да се върнатъ, макаръ новия валия Назимъ паша да е уверявалъ, че съзътъ мѣрки за тѣхни защите и че не треба отъ нищо да се страхува.

(Franz. Zeitung).

Лъдженъ, 14 септ. — Днес подица общъ антископски правителство заподидало на флотата отъ Средиземно море да се отправи за Солунъ. Това става по настояването на английската търговска камара въ Цариградъ. (Б. Р. Всичките английски вѣстници отъ 15 тог. поддържатъ горното извѣстие). (Ber. Tagblatt).

(Ber. Tagblatt).

Цариградъ, 14 септ. — Конститура се разстъпи възбудение на мухомеданското население отъ издадено на френската флота, както и отъ остраста постъпка на американците.

(Ber. Tagblatt).

Лондонъ, 15 септ. — Епископът отъ Durham, Нерфорд, Worcester и Gibraltar отправи писмо до в. "Times", въ конто протестира противъ турските жестокости и искаше отъ правителството да не стоя бездействие. Вървъ се, че министърскиятъ съветъ се занимава и съ това въпросъ въ българското засѣдане. (Б. Р. това засѣдане стана вчера.)

(Pester Lloyd).

Цариградъ, 15 септ. — Консулътъ на Испания отъ Битоля пръдъжава постъпътъ на турските ескадри съ "исмирителната" работъ на турските ескадри съ таинственъ вилаетъ. До 9 септ. (28 авг.) съдълъ билъ опозаренъ 115 души. Икономисането и разничането на български земи и земи на македонското население. Около 8000 семейства съ останали безъ покърти и отчани се скита отъ място на място. Най-голямата частъ отъ богатата жетва стана неприбрани на полето.

(Frankf. Zeitung).

Лондонъ, 15 септ. — Daily Mailъ съобщава, че въ виерникото засѣдане на министърскиятъ съветъ македонската вълнъстъ е билъ разискван и не е имало важно решение, което вървътъ по докара една флотска демонстрация на Англия съ другите сили Въдърътъ увѣдомен кръжове вървътъ, че наскоро щътъ се изпратятъ английски кораби въ Солунъ. Споредъ други извѣстия, касае се за флотата отъ Средиземно море на които вчера билъ заподидало на опукъта за Солунъ.

(Frankf. Zeitung).

Цариградъ, 15 септ. — Положеникъ Маси, който заподѣлъ на английското посолство въ Цариградъ, съ отправи за Лозенградъ, билъ повърнатъ отъ турските власти, та не могътъ да пропълдятъ своята инспекция. Той придалъ на английското посолство единъ дълъгъ рапортъ, въ който тъкъ описа жестоките иварварските зверства, извършени отъ албанските конники. Маси съобщава, че македонското население се изтърпя вълътъ съ цено непрѣжъското настържане клане и опожаряване на села. Албанците отказватъ да се подчиняватъ на начальникъ си и продолжаватъ своята зверства.

(Zeitung).

Цариградъ, 15 септ. — Угъръ се очаква тукъ съ нарочен парахътъ на адмиралитетътъ дѣлътъ души гари отъ Брусенско. Тѣ щътъ образува съединение съ турските гари отъ Сиренско. Съ напрѣдътъ очакватъ, какъ щътъ се постави руското посолство спрямо тази нечестна постъпка на гардитъ, подданици на султана. Ако дѣлътъ търпътъ хора съ душа да се опроверга, то съдържанието на гардитъ щътъ да се обяснява отъ турските гари отъ Брусенско, командувани отъ офицери. Патриархътъ щътъ се държи възбуденъ спрямо това желание. Съ напрѣдътъ очакватъ, какъ щътъ се постави руското посолство спрямо тази нечестна постъпка на гардитъ, подданици на султана. Ако дѣлътъ търпътъ хора съ душа да се опроверга, то съдържанието на гардитъ щътъ да се обяснява отъ турските гари отъ Брусенско, командувани отъ офицери.

(Ber. Tagblatt).

БЮЛЕТИНЪ

№ 38

ЧИТАТЕЛНИКЪ

АВТОНОМИЯ

(Задграничъчен листъ на вътрешната македоно-одринска организация).

† Кръстът Асъновъ,

роломъ от гр. Сливенъ, братът синъ на незабравима Хъдъръ Димитровъ, е убит при близъкъ мълчане във времето на кръсто-одринското Кръсто-българско въстание. Той бѣше похален от складът на българския възводъ въ планината, останал до край на опасните си пости. Гой бѣше пожален от складът на ръба сражения — край с. Железникъ (Джумайко, 1901 г.), на границата (дълго бѣше ранен, 1902 г.), при с. Алатово и въ Арханско езеро (кукушко, т. г.), за да види на постъ разбито знамето на въстанието въ робската страна и *тогава да умре*. — Група другари и приятели на покойния имали доброто на мирение да му отслужат панихида въ църквата „Св. Кръстъ“, на 14 того зарання.

Сражение въ Солунъ.

Приблизително дни четири на Априла Манасиевъ и Сава Михайлъ имали продължително сражение при *Демир-Капия* (солунско) съ мнозина турци и башбоуци. Отъ въстаниците паднали убити Сандо Маркуловъ, македонецъ, Хр. Митреновъ, генералъ и още един македонецъ; турците имали повече убити, между които и двама офицери.

Сражение въ Кукушко.

На 25 августъ следната кукушка чети връхлетяла на една турска сазала при с. *Кодово*, *Мария* и, за да си проруби пътъ, биле принудени да атакуватъ на ниско място силните неприятелски позиции. Отъ българска страна паднали убити знаменосецъ и още два при момента, а отъ турска — не се знае колко.

Сражение при Мелникъ.

На 1 юни една голема въстаническа чета имала край Мелникъ твърд продължително и кръвопролитно сражение съ многобройни аскеръ; подроноси на изхода на сражението още няма.

Възвестия и содомства.

На 22 августъ синъ отъръгъ въйници, заседи на стълбите, откради въ гората скрипачката със гърленъ на птичка, и вълцъ дено съдили със честта на женитъ; — Турчинъ не се заподозрилъ само съ женитъ; на нещо стотини пръвци на мърсън извършителя надъ момента, може и старца. Конвойни войници изнасилвали Диме Чановъ отъ гр. Велесъ, 55 годишният човѣкъ, по пътя за Битоля, където клетничъти отивали на „царска ангания“, по пръвът на воени материали.

Извънредни съдии.

На 30 августъ Даниилъ Митревъ изъ с. *Боянцица* (тиковешко), полумъртвъ отъ бой, бѣлъ открадъ въ солунския затворъ. Въ Ильово, Тр. Апостоловъ, Копъ Недевъ и Хр. Маневъ изъ същото село тоже билъ много бити. Гърбът на всички ти инциденти билъ, че не признавали да съ иматъ сношение съ „комитетъ“.

Аскерски безобразия въ Тиквешко.

Въ село *Кошарица* войници обезбедили три жени; въ селата *Бълчица* и *Профадинъ* пакъ войници обезбедили още ниско жени.

Ненасътна майка, триъхъ по-ненасътно дѣто.

Иана Христова отъ село Брайново (тиковешко), приблизително да не биде и ти занеси като никонийски имена съсланици, хардрила двумесечно съ близайните въ шумата и се скрила бесследно на горите. Българи намерили дѣтето и го дали на очарваща Шеро Новачъ, която го носила съ себе си и го нахаждала да си си отъ очите. Но отъ ниско деца изчезнала и очарва съ дѣтето и очите си. Придонела се, че ІЦеро и хранението му съ убити, а следто откарano.

Аскерски и башбоузки издѣбълостта на бѣлъ въ скопско.

На 8 августъ вечерта една потега отъ 5-6 души войници и 15 души артилеристи отъ селата *Чифликъ* и *Бодрумъ*, минувайки край *Дебърско-село*, стреляли върху коняризи Ив. Божиновъ, Блажо Тодоровъ, Ангел Китановъ и Илия Ст. Бардовъ, отъ които първите трима паднали убити, а последните билъ само тежко раненъ.

Обискирана срѣдъ уличата.

Въ Солунъ, на 27 августъ, госпожа К. Самарджиева (съпруга на книжаря Самарджиевъ, осъденъ задочно съ сина си на 5 години тъмница) затворъ поради „бунтовничество“ бил обискирана отъ полицията срѣдъ уличата, като опасна революционерка. Нищо компрометиращо у госпожата не било на избрани.

Арнаутска разбойнишка шайка.

Изъ воденско отъ нѣколко време насамъ въздушна една разбойничка шайка изнаути, повечето пидарци. Такъ шайка, между другото извършила отъ нея насъкостничество, на 25 августъ убила сватата братъ Чолаковъ отъ село Теково. Но македонъ революционеръ чета наяде и нейното убийство успѣла да възле въ дирижъ на разбойниците, сполучили да убие четвърти отъ тяхъ, а останалите да избягатъ.

Изпратени въ аязматската крѣпост.

На 28 августъ биле нападнати отъ солунскиятъ затворъ на заточение въ аязматската крѣпост 30 души, осъдени за политически прѣстъпления, между които и Иванъ Балковъ, К. Битраковъ, Георги Филиповъ, Алексо Груевъ, Гурко Савинъ и Михаилъ Гарсопътъ.

Арестувани братя. — Викъ противъ бѣлъ-гардията.

Въ Солунъ на 30 августъ биле арестувани таможните видни български гръцки борци и пр.

Въ Солунъ на 30 августъ биле арестувани таможните видни български гръцки борци и пр.

Разнондостта на турска войска.

Въ Гевгелия между аскерът въздила пълна война. Бойнишъ отпиро извали съ своите пръвчи къмъ всяко начаство и правили каквото си изволиха. Тѣ образували нѣколко шайки, които се отъличвали отъ квадратъ подъ видъ на нараули и разбийничествуали не само изъ градът, но и по близките села.

Турско правосъдие.

На 27 августъ бълготскиятъ властъ осъдили приличаничка Борисъ Каракашевъ на 15 години затворъ. Ето че що била вината на осъденния: Пѣръдът при мѣсяцъ и половина съзидъ, че дѣлъ блъзгатъ момчета съ явили при него и му поискали оружие; общакъ възлахъ не позналъ момчетата и поискалъ Борисъ Каракашевъ, като може да ги знае, защото малко преди съдътъ избогтилъ имъ той минътъ отъ тъмъ и *възможностъ била да въи въ європа*. Отъ това основание Борисъ Каракашевъ билъ заловенъ и, защото отричалъ да въидѣтъ търсещи лица, билъ обвиненъ като тѣхъ съзидъ, съжданъ и осъденъ. — Съдия доказа, че осъдътъ билъ осъденъ на 2 години затворъ и българскиятъ подданикъ Юрайдъ Наумовъ, родомъ отъ Трънъ, 19 годишни, ученикъ отъ VI кл. при болградската гимназия. Вината на Юрайдъ Наумовъ била, че устрои, при единъ обикъ, съ намѣръ разинъ писъ съ патротическо съдържание.

Грабежъ и прораджа на български добитъкъ.

По синъчъ села на *Дебъръ* артизанъ, извадени отъ войската, заграбили добитъкъ на български съдъ и го продавали въ *Ресенъ* и околните съ синъчъ цяла Една копъ съ продавала за една блоцеджини, разнаго на 40 грона; една овца съ продавала за не повече отъ 4-5 грона.

Въ Битоля всеки денъ билъ открадванъ или чадъ или уловенъ или заграбенъ отъ неговите български съдъ добитъкъ. Тай напр., на 28 августъ билъ открадъ само на *въздила 300* езлъвъ, овощи и краставици разлагалиса: които имъ изгубенъ добитъкъ, но мадина съ явили, защото единъ съ болки да не би да ги обвини като въздилица, а други били по горите, гърло укривали глава и душа. Въздължението, почти всички добитъкъ се продавали въ попза на държавното съзидъвие.

Къръкъ тай официална прораджа, много артизани разбодици, узъ джелезъ, разправодали краденъ български добитъкъ. Фактъ е, че тъкъ единъ „джелезъ“ продадъ на нисъкъ съ евреинъ 100 овци на 15 грона чифта. Фактъ е още, че братата Ракибъ, Али

и Муса Шерифова и Феридъ Яшаровъ, всички отъ Кавказъ (битолско), съ загребала отъ изгореното с. Гърлево (тоже битолско) — първите трима възможни 21 овце.

Изъ всѣкъдневния животъ на раята.

Тетевско. — На 10 юли, извѣстявъ злосторниятъ Чемиръ Кюсю, заенъ съ 8 души артизани, националъ съ Гюмюша (гостишка нахия), запалилъ съ убийство кметъ и селски пръвеници Иове Ивановъ и всичъ каквато примирие му трѣбали. Кметът и Иове Ивановъ отпиро въ Гостиваръ, оплакали се на азистътъ, но билъ покърнатъ назадъ съ ругателъ и пуснатъ. — На 17 юли, Зенко Деадъ, артизантъ отъ с. Вачинъ (кичевско), ратай при нѣкого си въ село *Липница* (гостишка нахия), закълъ 15 години отъчвач Лазъръ Израслевъ. — На 29 юли, въ 4 часа посълътъ, Трънъ Николовъ отъ с. *Добръце*, на съези сънти си, билъ убитъ отъ спиръ на Илазъ Айдинъ изъ същото село. — На 11 августъ вечера, Димитъ Хюсенинъ и двама други артизани отъ с. *Липница* и всичи съ заплашване отъ солници Стаматъ и Якимъ по 5 лири турски.

Кумановско. — На 31 юли, Мария Велешанската, живуща въ гр. *Куманово*, била грабната отъ тремъръ, която сега се представлява за дамъ Иминчика, която сега се представлява за дамъ Иминчика, която сега се представлява за дамъ Иминчика. Направенът отъ архееръкъ наимѣни постъпъкъ за изобождението ѝ имѣла никакъ разулътъ. — На 1 августъ по шадъ, доброто (патръзъ), минувайки покрай новата съборна църква въ *Куманово*, изпрути сънти на дълъкъ иконъ, които съ измирили съ самъ дасъръ.

Английското движение въ полза на Македония и Одринско.

Въ Англия се готови по всички държави молебни за нещастните християнски населени въ Македония и Одринско. — Въ Англия се готови по всички държави молебни за нещастните християнски населени въ Македония и Одринско.

Поздравъ на инициатива.

Софийското Младежко Християнско Дружество е отпъчало на английски, френски и ирландски единъ. *Позивъ* къмъ Младежкиятъ Християнски Дружество изъ Европа, Америка и др., въ който, като излага отъзъвътъ на положението на страждущите и борещите се въ Македония и Одринско, призовава дружествата да устроятъ молебен за нещастните македонски християнини, че да застъпятъ за него чрезъ словото и печата и, покрай тазъ морална подкрепа, като християнската младеж не трбва да се суете за „достатъчна“, да му се притежава съ лентата си на помощъ. Соф. Мл. Хр. Примѣръ, че българскиятъ съдъ възстанови съзидъ, че съществува една организация отъ ниско хиляди, Младежкиятъ Християнски Дружество е по цялъ светъ, съ централно съдѣдлище въ Женева. Въ Европа и Америка, гдѣ тия дружества съ мнозина народи иматъ голямъ почитъ къмъ тяхъ. — Ний, Софийското Младежко Християнско Дружество, изпращамъ единъ позивъ до много отъ тия дружества, че да помогнатъ другото, и умолявамъ всички тѣ да помогнатъ молебни на 14/27 септември съсъдъ за изобождението на Македония. Това като съдъвръде, всички всички гризомъски дружества и групи въ България да приложатъ съмнителните сънти Всего до този склонъ на 14/27 септември, следъто, съзидътъ на позиции християнски, като на позиции сраждущи братя въ Македония и Одринско. Ний възпращамъ да говори за *дѣлъността* на християнства спрямо днешната нужда на Македония. Текстъ: *Дѣлънъ 16: 9 — И яви съ Павлу ѿчии съблъсъ, че вси молещи и къзяващи: Ими въ Македонии и охридъ икъ*. — Отъ Мад. Хр. *Д-во София*. Адресъ: *ул. Легъ, 25.*

Телеграми до чуждата преса.

Солунъ, 17 септ. — Полицейски органи ляватъ, че тѣ иматъ заповѣдъ строго да слѣдятъ и нѣкъ живущи тукъ срѣбъ, защото прѣползватъ ги и тѣ щъ иматъ да участватъ въ нарушение на обичай редъ.

Frankl. Zeitung.

Лондонъ, 17 септ. — Балканскътъ кантонъ рѣгионъ края на септември да свика грандиозна митингъ въ St. James-Hall. — Ворчестърската владица устрои на 24-то въ Бирмингамъ особена боядисана служба за македонски християнини.

Zuit.

Печатницъ на Г. А. Пожаровъ — София.

БЮЛЕТИНЪ

№ 41

НА ВЪВЪТНИКЪ

АВТОНОМИЯ

(Задграничън листъ на вътрешната македоно-одринска организация).

Турският загуби въ сражението при Кочани.

Телеграма.

Кюстендил, 10 септ.

Допълнителни съобщения по сражението на 5 то го при Кочани гласят, че пола от Стоя останал живъ. Въ днината участвували 7000 турци. Неправителствените загуби биле не 50, а 600 души убити.

Изгорели села.

На 5 то го, следът сражението при Кочани, ако ръзът, разгревът щоради голямът си изгуби, 600 души убити и много ранени, втурнал се въ българския село Ново-село, Набово и Пробски, която било съвсемъ разграбена и поисът изгорена. Много хора имало уб. то. Десетки жени и моми обезвързани.

Движението на войските въ Турция.

Въ Кюстендил имало струпани вече три табора; въ Панагия — четири табора.

Говори се, че въ споменатите выше съобщения биле свидетелстващи за попълването на редовския тип батальони.

Какъ се прѣдѣдватъ комитатъ.

Юниус Даут отъ село Лукойца (поречко) и нѣколко турци отъ село Стъла отишъти въ Тетово и съобщили на властта, че българите отъ с. Лукойца хранятъ комити. Веднага била изпратена войска, която, вместо да опре по прѣдизидане на комитатъ, се настанила въ Лукойца, изля, пила, отграбила къща на Радичъ Младеновъ и подигъ нѣколко дни отеша въ Тетово, като комитски учредители съзляни: Теофилъ Янкуловъ, Гавро Инкуловъ, Зайфъ Здравковъ, Стойко Пѣтровъ, Иль Спасовъ и Благе Сабиновъ.

Въ цариградският затворъ.

Въ цариградският затворъ, споредъ всички по-лучени писма, имало затворени вече 200 и нѣколко души българи, новечето пребъръгани, заплащани и градиани. Невинните хора били прѣтърпани, отграбани по летаче и изоставани до гладуватъ по цѣли дни. Заставничествата на езахара, на българския дипломатически агент и даже на посланикът оставали безъ какъвът-год резултат. Тъй, слѣдът пролежава нѣколко седмици въ затворъ, като бивали съвсъмъ оскудени съ разни бакшиши и рушети, най-често биле изправяни по роднинъ си мѣста въ „ме мялекет сюргюно“, за да видятъ, какъ бѣхме пишали прѣки два-три дни, писали на селата си и непогребени също трупове на близките си.

Английското движение въ полза на македонското освободително дѣло.

Делегатътъ вътрешната организация съ помощници слѣдното писмо съ дата 15 септ. (н. ст.) къмъ Гладъръ (Портленд), подписанъ отъ г. H. Clarke Graham — Капитанъ на линеен корабъ „Адмирал Матъръ“ Club, желалъ да възстанови въ затворътъ съмнителътъ, когото се чувствува въ колегите къмъ храбри македонски народ, исполнени съ голямъ инициатива въ борбата му за свобода. Населенитетъ на Шотландия, на които предишнътъ прѣход не макло кръзъ за освобождението си, хубаво оценивали жертвите на македонските християни... Но почитатъ въ писмото се съобразява, че студентътъ е готовъ да се притече за сражаващиятъ не само съ материалистични си, но и съ личността си помохъ и се запиши: „Дали се биха примили услугите на единъ мадежъ, който би могълъ да биде полезенъ съ медицинските си знания“.

Аскерътъ въ скопско.

На 13 августъ вечерътъ нѣколко войници въ с. Койнаре, заедно съ Ахмедъ и Камилъ чаупъти отишъти на нивата на Гьошо Стефовъ, когото заварили да спи заедно съ семейството си, дигали го, отвли го настраши, бил го и го запашали съ смъртъ, ако въ тридневенъ срокъ не имъ внесе известна сума. Пострадащиятъ се оплакалъ на мюдурона, обаче безъ резултатъ.

Пакъ на 13 августъ Тасе отъ с. Арачиново, отвли съ колата си на воденица, бил срѣднатъ на пътя отъ никополския излазътъ, когото го билъ най-наймилостиво. Два дни слѣдъ побоя Тасе се поминалъ

на 17 августъ скопскиятъ градежникъ Сава Ва-
шевъ билъ нападнатъ края града отъ излазето Мах-
мудъ и разбитъ съ баийонетъ въ рѣдътъ.

На 18 августъ избълъци войници, придвижавани отъ други турци изъ с. Поповицъ, отвлиха за Ско-
пие, минали презъ село Долно-Сълце, хванали селя-
ните Трапунъ Костовъ и Илья Петрушевъ, билъ ги
и посълъ ги хвърлили въ единъ ровъ излеъ съ вода.

Прѣкъ сѫдия денъ единъ войникъ нападналъ въ
срѣдъ града Око-ие, на пазара, сръбския проповѣдникъ
Георги.

На 19 августъ аскерътъ, минувайки прѣзъ с.
Бозеле, обрали дюкана на Андрея Симеонъ, като му
задигнали 16 бълни меджидии.

Прѣкъ сѫдия денъ никополски войници застри-
зали края скопския укрепления Петка Радичъ отъ с.
Побоже, който отговаря въ градътъ на пазаръ.

На 20 августъ войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 21 августъ аскерътъ, минувайки прѣзъ с.
Бозеле, обрали дюкана на Андрия Симеонъ, като му
задигнали 16 бълни меджидии.

Прѣкъ сѫдия денъ никополски войници застри-
зали края скопския укрепления Петка Радичъ отъ с.
Побоже, който отговаря въ градътъ на пазаръ.

На 22 августъ войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 23 августъ аскерътъ, минувайки прѣзъ с.
Бозеле, обрали дюкана на Андрия Симеонъ, като му
задигнали 16 бълни меджидии.

Прѣкъ сѫдия денъ никополски войници застри-
зали края скопския укрепления Петка Радичъ отъ с.
Побоже, който отговаря въ градътъ на пазаръ.

На 24 августъ войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 25 августъ аскерътъ, минувайки прѣзъ с.
Бозеле, обрали дюкана на Андрия Симеонъ, като му
задигнали 16 бълни меджидии.

Прѣкъ сѫдия денъ никополски войници застри-
зали края скопския укрепления Петка Радичъ отъ с.
Побоже, който отговаря въ градътъ на пазаръ.

На 26 августъ войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 27 августъ аскерътъ, минувайки прѣзъ с.
Бозеле, обрали дюкана на Андрия Симеонъ, като му
задигнали 16 бълни меджидии.

Прѣкъ сѫдия денъ никополски войници застри-
зали края скопския укрепления Петка Радичъ отъ с.
Побоже, който отговаря въ градътъ на пазаръ.

На 28 августъ войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 29 августъ аскерътъ, минувайки прѣзъ с.
Бозеле, обрали дюкана на Андрия Симеонъ, като му
задигнали 16 бълни меджидии.

Прѣкъ сѫдия денъ никополски войници застри-
зали края скопския укрепления Петка Радичъ отъ с.
Побоже, който отговаря въ градътъ на пазаръ.

На 30 августъ войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 31 августъ аскерътъ, минувайки прѣзъ с.
Бозеле, обрали дюкана на Андрия Симеонъ, като му
задигнали 16 бълни меджидии.

Прѣкъ сѫдия денъ никополски войници застри-
зали края скопския укрепления Петка Радичъ отъ с.
Побоже, който отговаря въ градътъ на пазаръ.

На 1 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 2 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 3 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 4 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 5 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 6 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 7 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 8 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 9 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 10 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 11 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 12 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 13 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 14 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 15 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 16 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 17 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 18 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 19 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 20 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 21 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 22 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 23 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 24 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 25 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 26 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 27 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 28 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 29 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 30 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 31 септ. войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 1 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 2 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 3 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 4 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 5 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 6 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 7 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 8 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 9 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 10 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 11 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 12 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 13 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 14 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 15 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 16 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 17 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 18 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 19 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 20 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 21 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 22 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 23 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 24 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 25 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 26 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 27 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 28 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 29 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 30 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 31 октомври войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 1 ноември войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 2 ноември войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 3 ноември войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 4 ноември войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 5 ноември войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 6 ноември войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 7 ноември войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 8 ноември войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 9 ноември войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 10 ноември войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 11 ноември войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 12 ноември войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния тър-
говецъ Георги Цимбра.

На 13 ноември войници, верий града, при „Кур-
шумъли ханъ“, напеси тежъкъ побой на видния

БЮЛЕТИНЪ

НА ВЪВТНИКЪ

АВТОНОМИЯ

(Задграничън листъ на вътрешната македоно-одринска организация).

Българи върху ръците на аскеръ.

Телеграма.

Бургасъ, 15 септ.

На 8 того около 250 старци, жени и деца от Малко Търново, Мелникъ, Велика и Куршумъ, като бъяли къмъ България, биле застинати от аскеръ и банишюзук близо до Граматиково и заградени. Шо е станало съ тяхъ не се знае.

Сражение въ ловенградско.

Телеграма.

Бургасъ, 15 септ.

На 11 того при село Задърено възстанницата чета на Джелевова се сражавала с многообразни турски аскеръ цели три часа. Отъ възстанци са само двама ранени. Отъ войската падали десетина души.

Пълнинът, "войвода".

Генералният щаб на VII южни възстанци.

Странджа, 2 септ.

Генералният щаб на VII южни възстанци окръгъ заявява: 1) Тъбор Шимановъ селенинъ отъ Пленекъ (български), бивш каскеръ, е наказанъ и изхаръренъ преди една година отъ организацията, защото провел разбойнически походи като началникъ на парти къща на слуги съседищата въ градъкото село Юзлъчи (българско) и защото се установи, че е разправянъ; 2) то Шимановъ се промъжилъ преди да седиши въ Кюстендилъ, като се назъди да не бъде узнатъ отъ началника на токъ възстанци работъ, който би го маказалъ съ скърби, и който узълъзълъ и колапсъвъзупенъ селини, езиковъ месекъ сръбски съмъ. Понеже съмълълъ съ да обрачусъ разбойническа съмъ; 3) то показваната, които сега той дава въ Илъжа съ съчинени отъ самия него, защото не той, изхаръренъ отъ организацията, а дядо и началици на възстанци участватъ не съ пособяване въ всички тайни на комитетъ — и 4) че мерацото държане на този човѣкъ не може да застине възстанцищъ въ одринския. До сега не вървоя и подвойвода, но най-последнът членъ не е съ придалъ жълъ, както се придаватъ турски фамилии и инизи на възстанцищъ или както се е придалъ той на аскеръ.

Началникъ на щабъ: Михаил Гердемановъ. Курьера: Райнеръ.

Допълнителни съобщения по сражението въ Кюстендилъ.

Въ попът на Пиринъ пл., единъ част на изтокъ отъ с. Пиринъ, въ мясточето "Ливадицата" били събрани 7 чети на брой 200 души. На 31 августъ възстанцищъ и неиздаденъ възходъ за слизъ войска отъ пиринските върхове "Куклите". Войската била 500 души отъ Неврокопъ и отъ Мелникъ, а отъ Кюстендилъ на двама банишюзуци. Направи се разпоредение отъ четиците да се засятъ по селата Пиринъ и била засета съдностъ за боли високи и каменисти места, четицъ засетъ по селата възходъ и при това равни и гори. Въ 10 часа сутрешъ се завършило сражение, което продължи 7 часа въчера. Презъ нощта четиците отъ отстъпили. Загуби 4 души убити и 2-ма ранени. Аскерътъ, ожесточенъ че не можатъ да побийдътъ на такъто същество, то при влизането въ селото билъ посрещнатъ отъ възгоржено-бесъзнателенъ и билъ обгънатъ. Пръвъ нощта, беше да знае, че има сражение около Пиринъ, пристигна тукъ и други чети на брой около 240 души (из Пловдивъ, Янковъ и др.). Същата се станови на новоиздаденъ чети, тъй замъгълъ позиции надъ селото по ръба "Царевица", частъ отъ четата възходъ въ селото и засетъ съ сълзинъ съ настанинъ около чешмата. Завършило се бой този денъ (1 септ.) отъ 11 ч. сутрешъ и се продължавало до 7 ч. въчера. Беше обгънатъ както онъ аскеръ, който се опиталъ да влезе пакъ въ селото, съжо и онъ, който се залязълъ изъ неврокопския лъкъ. При опитването на аскеръ на прѣзъмъ селото 10 къщи биле изгорени. Жертви отъ четата има двама ранени, отъ сълзинъ има единъ убитъ мъжъ и една жена и двама ранени. Кондо жертви има войската точно не се знае, но не се докъмъжко. Избягълъ селини разпръсватъ, че трапаница, дѣто се водило сражението и двама деца се пазили отъ войските, които не пушали никого да приближи къмъ тяхъ, а въ тия места селинъ създали купница убити турци.

Печатница на Г. А. Пожаровъ — София.

Възстанници въ костурско.

(Продължение).

Съществено още въ костурско.

Съществено и въ другите селища.

— Възстанници отъ

изчезнала възможностъ каза.

— Възстановени отъ

турскиятъ съдържани възможностъ каза.

— Възстановени отъ

турски

БЮЛЕТИНЪ

НА УВЪДСТВИЕ

№ 46

АВТОНОМИЯ

(Задграничнъ листъ на вътрешната македоно-одринска организация).

Сражения въ кратовско.

Гюешево, 16 септ.

Телеграма.

Специален курьера съобщава, че от 12 тою на сасът около 50 селата Княжево, Куново, Мушиково, до самия град Кратово, съединени чети от Дечев, Мурджева и Манасиева водят ожесточени сражения съ аскерът от Кратово и Панагия. Окончато настине се присъединило къмъ четите.

Унищожени села.

Телеграма.

Гюешево, 16 септ.

Допълнителни съобщения изъ кратовско пластък, че аскерът унищожил селата Княжево, Куново, Мушиково и др. десет, около които, както вече явихъ, отъ нѣколко дни ставали сражения.

Сражение кръг границата.

Телеграма.

Бургас, 16 септ.

На 10 того едно отдѣление възстанци, които придвижаха около 50 съмбъта бѣжанци изъ лоянградско до България, се срещнали близо до границата съ турска войска и успяли да съ прорубят путь съ бомби и чести заповеди, безъ да дадат жертви; отъ турска страна имало нѣколко турци убити и ранени.

Още едно изгорено село въ левенградско.

Въ началото на този мѣсяц аскерът изгориъ българската половина на селото Маневци (пругата по линията е турска). Точни съобщения за извършението убийства, бесчинств и грабежи има.

Ново сражение въ мелнишко.

Четири дни следъ второто сражение при Липинци, стало ново сражение при селото Една. Една възстанци се събрали отъ около 40 души нападнали аскеръ надъ селото. Сражението траяло 5 ч. (отъ 7 ч. вече ръндо) и аскерът отъблъсъкъ бил малък, но скоро съ увредили до 300 души, а когато сражението се припарило, отъ Непрокопи пристигнала друга войска отъ 500 души, но тя не могла да възмъни съражението, защото биле вече хъсно, на била и много дачъ отъ полесарството. Споредъ съобщението отъ турска страна, падали съ повече отъ 200 д. убити и ранени войници. Нашите жертви съ също убити, а ранени билъ само поручикъ Настев, единъ убит.

Дополнителни свѣдѣнія по сражението въ левенградско.

Следъ сражението на 25 м. на Концеца, Герджиковъ нападнал едно отдѣление отъ 50 четника, за да подкрепи четата, която била тамъ. На 27 прѣзъ цѣлата денъ възстанци откачали да бѫдат нападнати, но отъ никой не се забѣжалъ аскеръ. На 28 сутринта чети заселили отново позиционъ съ възстанциите, караулят на върха „Китка“ забѣжихъ, че съ движи войска единоговорно отъ три страни — къмъ Петричко, Варгир и Кончеца. По-рано билъ нападнат горска артилерия на хълма „50-букъ“ и „Малка Капица“. Войската не бѣ нападната на Кончеца, около единъ табър, наблизилъ на 400 кракъ. Възстанциите не промъчили никакво движение. Тѣ пронесали авантюра, която съ състоѣло яз отъ 100 души, да влезе на върха. Въ това време отъ хълма „50-букъ“ билъ откриял артилерийски огън. Възстанциите чакали авантюра да наблизи до 50 кракъ и тогава съ бомби се извързали върху него. Аскерът се опита да отстъпи назадъ, но нападнал въ крастика огънъ. За да помогнат на застъпниците авантюри, турците отворили артилерийски огънъ и отъ хълма „Малка Капица“. Възстанциите отъ върховете „Китка“ и „Голема“ ударили въ лицъ аскеръ. Сражението се продължава нѣколко часа съ ожесточенъ характеръ. Повече отъ 100 индивиди и много коне били избити. Надвоечъ аскеръ отстъпилъ въ безпорядък, а възстанциите, бодри и уносили отъ побѣдата, отстъпили на единъ отъ по-високите върхове, докъде били посрещнати съ възгорянъ викове отъ находищите се тамъ тѣхи другари.

Арести въ деде-агашко.

Въследствие припадъка на гардеманинъ Ради Дѣлковъ отъ село Тобъинъ-Кой арестувани биле изъ склонът съръдъ Сосулицкинъ, Вълко Сапунджинъ, Димитъръ Мухтаръ и Куртъ Запряновъ, изъ село Една-Кой — Вълко Атанасовъ (учителъ); изъ село Дерекъ — Петко Димитровъ; изъ село Лъдженъ — Христо Панайотовъ. Членъти на клетница биле изтезавани въ затворът надъ жестоко; горни ги съ начинъ желѣза, турли имъ сини подъ ногтетъ и пр.

Турска военна приготвленія.

На 7 септ. пристигнали отъ къмъ Цариградъ въ Обръзъ 450 коме и 50 мудета и подиръ два дни отъ търъбъ биле изпратени до Димитровъ, 80 за Лозенградъ, и 80 за Мустафа-Паша, а останалите биле разпределени по военкътъ част изъ селата: Съклини дни (7 септ.) отъ Одрина заняли съ Мустафа-Паша нѣколко табора пѣхота и нѣколко батареи артилерии, но точно колко, не се знае.

На 9 септ. отъ Одрина заняли съ Кърчевъ-Хасковъ 200 души извѣстни.

На 10 септ. пакъ отъ Одрина биле изпратени за Пловдивъ 41 души флангъ: коради, донци гащи и т. н. т. подарили отъ сутулата и отъ богата тури и пр. предназначени за войската.

На 11 септ. имъ извѣстъ одрински възвестъ се починало събирането на новобранци за 1318 и 1319 (турски) години.

Винаги по измъкъ отъ хора, безъ разлика на вѣра и народност, биле заставници да поддаваратъ за подскала горите дрехи, шинели и пр., или искъ да заплатятъ стойността имъ.

Данъкътъ за текущата година вече биле до стопанка прибрани, починало се събиране и за извѣщата година.

Намѣрили врѣме.

Пернишки и костурски гърци владѣли съ припадъкъ отъ аскеръ, обикновено българскиятъ сън съ пархаритъ съ запашвали на населението, като му сочили изгоренъ съдъ и избагтиха хора, за да го принудятъ да се обрѣне въ гръмовъмъ и да го пречата нѣкакъ книжа, съ която щло да се докаже, че тя край в чисто гръжко...

Зашо сultанътъ прѣговаря за реформи.

„Онъ време върхъ сълзата Ахъдъ Хамидъ показва голъмъ ревностъ къмъ революция и тогава пристигатъ на Турция обявяватъ, че всички мюсюлмани съ махали, съни ложни възстановки да сложатъ оръжията си. Обикновено принципата за тази охотова къмъ реформи е сълзата тѣа да се тарси въ туй обстоятелство, че трай нека да избягне намѣста отъ сили, отъ които онъ се боли. Така стана прѣзъ декември на 1900 година, когато графъ Ландсдорфъ обвѣти своето изкушение за Виза, а въ Наръкъ заговорихъ за широки реформи; така е и сега, като прѣдстои създаването на царя съ австро-турски императоръ и съ кронъ единъ разночинъ на изработените възможности за реформи. Види се, Абулъ Хамидъ и иска да прѣдупреди отъ тази страна широки искания, защото не може да се разбере, защо имено съ реформите повече могатъ да се възведатъ, откъдето приди положението година. Да сега пристигатъ на сълзата тѣа да се измѣни за възстановки реформи, докъде възстановките не се покорятъ Стани за това ишоцъ? Азъ тогава съзъмъ промъни били най-новите руски и австро-турски прѣгородорожници! А тѣ същностъ водителът на възстановките извѣстя та добъръ, както и самото българско ополчение и мѣрката на реформите, които трбѣда се създадатъ на английски посланникъ въ Цариградъ, както и писмото на Балфуръ къмъ Кентерберийската епископия. Ченъ френското правителство има интересъ възложи, че този мѣрката на реформите, които трбѣда се създадатъ на английски посланникъ въ Цариградъ, съ известно, на и въ Римъ въпръвътъ скъпо отдавана и въ източни и въ западни учреждения за една милиардъ. За туй именно всички учреждения съзидатъ на сълзите не правятъ внесътъ на възстановките и съзидатъ на българското правителство. Съвсемътъ комисия по предсъдѣтелството на Хилъ пиша може да ражи, какъто иска, въ Вѣнската конференция може да приложи нѣколко прѣдлагани програма за реформи; докъде не се създаде гаранция за прокарване

тѣа раженія, до тогава реформите ще останатъ на книга“ — Fr. Zeitung.

Възстановието въ костурско.

(Продължение).

Изгорени села. — Избъни хора. — Плавени осени и лодки.

Ето списъкъ на изгорените до сега села и на убитите отъ аскеръ и банишовъ хора:

1. Село Шестове отъ 180 къщи изгорени 27. Убити: Янка Ильевъ 110 г., Илия Новачковъ 70 г., Настоящъ Вълкоска 80 г. и Николина Гавазова 70 г., Укрънъ отъ горни сълзи съхръзе: Наковъ Сърбинова 25 г. и Султа Атанасова 30 год.

2. Село Черновица отъ 50 къщи останали само 5. Убити: Гайдо Маркова 45 год., Ламбо Цилевъ 20 г. и Мара Троянова 65 г.

3. Село Джебене отъ 250 къщи останали само 3. Убити: Митре Теревски 55 г., Търсенъ Ангелъ 28 г., Иоанъ Радковъ 80 г., Димко Гуевъ 75 г., Трайко Ангелковъ 85 г., Славъ Кеневъ 80 г., Колю Стерлевъ 19 г., Лазовинъ Караджъ 70 г., Димитровъ Сумчевъ 65 год., и Матрененъ Хаджинъ 65 г. раненъ, Попъ Тракийски, Стомина Караджъ и Трайчевъ Бричевъ.

4. Село Лованица 80 къщи, цѣло изгорено. Убити: Попъ Поповъ 70 г., Томъ Гулевъ 75 г., Митре Кацандиевъ 60 г., Стоянъ Димитъ 75 г., Накъ Головъ 70 г., Наковъ Головъ 55 г., Митре Колю-Манчевъ 62 г., Накъ Димитъ 60 г., Лазовинъ Каинъ 23 г. и Ильо Мариновъ 21 г., Наумъ Мановъ 75 г. и Попъ Михъровъ, 65 г. раненъ: Лазъръ Сотировъ, Димитъ Сотировъ, Кольчина Богдановъ и Гельовъ Димитровъ.

5. Село Върбъни 60 къщи, цѣло изгорено. Колко души съ убити тоини съхръзе има.

6. Село Прокопово 150 къщи, цѣло изгорено. При изпаковането му на 29 юли има убити 5 души, на които имаста се знаатъ; а при горенето му на 14 августъ колко съхръзе съхръзе съхръзе има.

7. Село Журизница 120 къща, цѣло изгорено. Убити: Попъ Константинъ 70 г., Търсо Мелковъ 60 г., Кирко Аладжовъ 15 г., Диме Наковъ 50 г., Наумъ Киръзовъ 22 г., Василъ Шиловъ 45 г., Колю Ноловъ 75 г. и Сандъръ Андриевъ 55 г., Панайотъ Янъевъ 45 г., Надъ Димитъ 60 г. и Нико Аспасовъ 62 г.

8. Село Конисътъ отъ 200 къщи останали 8. Убити: Василъ Киселевъ 86 г., Цвѣтъ Киселевъ 88 г., Трънъ Маджанъ 90 год., Манула С. Маджанъ 78 год., Деси Ц. Оцевъ 72 год., Елизъ С. Германова 73 год., Паска Пенчевъ 13 год., Геро Рурукъ 62 год., Митревъ Пеличаръ 50 год., Марко Петковъ 51 г., Стоянъ Маджанъ 60 г., и Пене Пулчевъ 10 год.

9. Село Оръмъ 20 къщи, цѣло изгорено. Колко съхръзе съхръзе има.

10. Село Кондоградъ 80 къщи, цѣло изгорено. Колко съхръзе съхръзе има.

11. Село Червенъ 50 къщи, цѣло изгорено. Убити: Дамянъ Сусловъ 50 г., Петър Поповъ 53 г., Дамянъ Бощукъ 50 г., Христо Бушковъ 35 г., Симо Я. Ярновъ 60 г. и Филипъ Розовъ 63 г., Диме Главчевъ 81 г., Митре Баборовъ 73 год., Синъ Бабчовъ 50 год., и Радко Груевъ 28 години.

12. Село Бодъмъ 80 къщи, цѣло изгорено. За изпаковането съхръзе има.

13. Село Зверинъ 650 къщи, цѣло изгорено. Убити около 150 души старци, жени и дѣца, но по-многи не се знаятъ.

14. Село Бодъца 150 къщи, цѣло изгорено. За изпаковането съхръзе има.

15. Чифликътъ Котомъ 15 къщи, цѣло изгорено.

16. Село Олаца отъ 90 къщи изгорени 3. За изпаковането съхръзе има.

17. Село Вишени отъ 200 къщи останали 13. Убити: Диме Ишковъ 65 год., Гиле Сотировъ 73 год., Сидо Бакаревъ 81, Попъ Кочо 70, Коле Пѣтайковъ 60 и Диме Калъковъ 85 г.

18. Село Блаца отъ 100 къщи останали 18. Убити: Трифонъ Гловъ 49 год., Иванъ Чекиновъ 63, Илия Стубъевъ 38, Ванчо Чамновъ 17, Томе Стамболовъ 62, Пандо Пимиревъ 45, Иванъ Гошевъ 60, Насо Киревъ 70, Петър Даевъ 53, Нуня Томева 50, Насо Киревъ 65 год., Спасъ Колита 60 и Стефо Какъевъ 12 раненъ: Панчо Пимиревъ, Димитъ Пимиревъ и Добра Пимиревъ.

Печатница Георги А. Ножаровъ — София.

БЮЛЕТИНЪ

НАУЧВЕСТНИКЪ

АВТОНОМИЯ

(Задграниччен листъ на вътрешната македоно-одринска организация).

Четвъртият въстанически окръгъ.

Съществува ръчесната на конгреса, съставлена на 22 август във външната Адриатика, възстановената от дължавата почника на 5 септ. във Малконо, а на 14 септември (Кърджалиско) вече във Разлог и другите райони. Най-първи (IV-ти) пирински окръг, създаден на шестък юли, райони: Радомир, Неврокоп, Мелник, Демир-Хисар, Сирда и Драма. Възраждането си има тия райони се разширява отъ славяните начальници: Д. Лазаров (Минчев), Иван Дончев, Д. Стефанов, Ап. Янков, Ян. Сандански, Парфен Стоянов, С. Молеров, Ап. Шинев, Иван Вапцаров, П. Димитров, А. Радославов, Л. Стоянов, Д. Ильо Кирчевски, Ам. Ам. Георгиев, Иван Георгиев, Ап. Тешевски, К. Насев, Ст. Филипов, В. Каназирев, М. Михаилов, Ташевски, Д. Тахов, В. Стрезов, Дочица Златков, Г. Радев, Георгиев, Ст. Михаилов, С. Царлевски, Ив. Даскалов, Зографов, Ив. Жилев, Васо Пеливанов, Г. Ненов, Ив. Панев, М. Кимрев, Апостолов, Атанасов, Манов, Герджиков, Карадамчев, Буйков и Ботушанов.

Въстанието във Пиринско.

Телеграма.

Рилски манастир, 18 септ.

На 14 този къмъ полунощта се зачува гърмежи от динамит във градът Мехомия; на разсъзнение тия гърмежи се усилват и пона са днес честа стрелба със пушки. Същевременно плаами и българската част на града. — Прътъ същата ноќи се започват гърмежи и въз село Бачево, един часъд следко отъ Мехомия и населено поче отъ гърци, които тероризират църквата Георги. Още отъ началото на предсрътъка плаами сваервзорната сила и селото и гора до съзвание. Гърмежите продължаваха и днес дено и нощ. — И къмъ Прътъ се слушат много гърмежи. — До тая минута има само това положително известие, че отъ въстаническа страна има разрешено само троица, между които бил и четника Константин Бачевски.

Според последните съдовния отъ турски източници, Мехомия е нападната отъ експр. Турчинъ заседи със стомаността си и войската напуснали града, който сега се намира въ ръците на въстанически.

Сраженията във Кратовско.

Първа телеграма.

Гюешево, 18 септ.

Отъ 12 до 20 по днес шестъ съдъдения чети непръжнато се сражават със многообразни пълнички аскер във Кратовско. Възрохът „Китка“ и „Калин-Камък“ съз възможността да подорбят съединението.

Втора телеграма.

Гюешево, 18 септ.

На 12 тоги при село Лукуо имало ожесточено сражение. Въстаническият аскер извършил Шипковски, Вътровъ и Егемен, дълго прътъ пъти дено се развили въздушното име. Три сални непръжнели атаки били отблъснати със бой. До като пътъ та баска се сражават със въстанически аскерът отъ Кратово изпълнил на огън. Чети имали 10 убити и 8 ранени, а турци — повече отъ 200 души само убити. Подробности съ поиска.

Допълнителни свидѣнія по сраженията въ Мелникско.

Отъ поискалият кратки свидѣнія по сраженията на четвътъ около с. Пирин се установява, че на 1 септ., когато четата на войводата Сандакжи отива на изпълнение на определен задача, неизвестно върхлещътка на една сила турска засада. Започната се пристрѣла между четата и турската войска. Бързо се пристрѣли и помошът много чест, които се изнамира също на пътъ във околността. На помощъ на аскера пристигнали и нѣколко табора отъ близките непръжнели гарнизони. Зашоченъ се е ожесточен бой, които се продължава 4 дена, между 2000 души въстаници и около 6000 души турска войска.

На 4 дена четата се нахвърляла въ ударъ със икономове и съ боими върху турската войска. Въ този прѣмятъ въ гърбът на турците се появилъ войводата Ангелъ Тешевски съ 100 души. Аскерът се пристрѣля съ 4-5-6-ти на турските ополчици.

Съ български-на-името се отвлечи целии взводове и подустрои гарнизонски таборъ.

Очевидците разказват, че не деса такът голъмо сражение и такът спасът побъди съ окончателно поражение на турската войска не е бивало. Въ този бой паднали 2-3 българини, други по малки офицери и много убити и ранени. Въстанически засели много пушки и мунитии.

Какво става въ Костурско.

Башкюбоукътъ въ Костурско отива по изгорелът си и събира всичко, че можело да се издиши, даже и остатъкъ отъ недогорълът греди на къщиците.

Женихът и дщерята изъ училището сълза се не биле душущи се пристрѣля въ градът; тъй биле разрушени по Клисура, Невеска и гърьзлики манастири Света Богородица, че то, впрочемъ, изгементъ не съмъзъ охотъ ги прибрали.

Костурският градък владея лично указът на аскера български сълза, които треба да се изгорятъ.

Открайнатъ отъ български сълза добърътъ се преводил на въскъжъдъ, даже и въ Солунъ, където единъ работникъ изъ Костурски сълза познал съното краева.

Заточени въ родните си градове.

Тия дни биле изпратени изъ Цариградъ прѣз Солунъ на месецъ спорогно¹ българите Татареви, родомъ отъ г. Ресен, и още единъ търговецъ, родомъ отъ г. Прѣтъ. Двамата нещастници били възръзани и конвоирани отъ цѣла десетка стражари.

Турски жестокости.

Селилиятъ Константи Котевъ отъ с. Абаджиджикъ (Левскиградско), кой се криелъ отъ гората и гледалъ да избяга въ България, бил заловенъ отъ единъ отъ десетките аскеръ. Нещастниятъ биле подложени на изнасилвания и на съмъзъ.

Съзасъ инициалъ на имена неизвестни орари обаче на други дни това отъмнене имъ назъло сълзено, защото въз съзло ново сражение при селата Горно и Долно Радово или единъ попара, която не ще забрави никога.

— Въ с. Герговъ приди единъ месецъ първи пътъ въздушната артилерия бѣше убий съено момче; прѣдъ седница мъжътъ на революционна чета наказала убиеца съ убийство.

Умиращите Мужикънинъ прибрали нозути съ на всички сълзи, аз да съ правилъ съзлането на народното съдътъ отъ българинъ на гръбъ. Въсичката та работа била кроха съ на сълзища гръбъ взадътъ. Исповядътъ противъ тицата като поднурялъ на всички села да съ подъгърца² българътъ. Той пристигнаше въз и на зовенската побобичъ.

Струмийнинътъ гръбъ възникъ тоже обикновялъ български сълза и убъдявалъ населенето да приема патриаршията, като му обяснявалъ да во възъ подъ свое покровителство и да ходатайствува за излековането на българя.

А въ малешевско, въ село Радово, единъ мъжинъ насилилъ сълзнатъ да ставатъ сърди.

Извън всѣкидневнениятъ животъ на раята.

Тиквешко. — Въ село Ганичка биле убита отъ изгватъ Митре Чупецъ. — Въ с. Вързенъ биле съзланци съ бай пакъ отъ изгватъ селеница Данчанъ Станчевъ. — Въ с. Гарниково билъ азъ изгватъ съзланецъ; въ същото сълзо биле обранъ и никъко къщи. — Въ с. Чемерско биле тежко били съзланци Гюре и Петре. — Въ с. Праведнико потегътъ засели съ себе съ дъвчина селеница и не биле обезбедени и никъко жени и моми; въ този сълзо биле обрани и много къщи. — Въ г. Герговъ прѣдъ инициалъ биле убий съзло градъ Саладжакъ отъ сино гуче.

Воденско. — Деветнадесетъ съзланци отъ градътъ, които се засели на съзлането членъ и тамъ биле застреляни отъ синътъ войвода. Съзланци поради че заселенето гълъваше, разширилътъ турски убили осмисли въз и имена неизвестни орари обаче на други дни това отъмнене имъ назъло сълзено, защото въз съзло ново сражение при селата Горно и Долно Радово или единъ попара, която не ще забрави никога.

— Въ с. Герговъ приди единъ месецъ първи пътъ въздушната артилерия бѣше убий съено момче; прѣдъ седница мъжътъ на революционна чета наказала убиеца съ убийство.

Соудинският азай-паша.

Писмо

Солунъ, 15 септ.

Прѣвъръмъ на атентатътъ въ Солунъ, както известа арестувани всички българи. Арестувани бѣха и всички галичани (изъ богатото костурско сълзо Галичникъ), които се намѣриха тукъ по работи.

Хайдредин-паша (азай-паша), жандармерски начальникъ въ солунската вилаетъ, използвалъ съзлането, когото съзлото градъ и съзлането въз подобрило случаи, да съзлеши турски съзлането съ арестувани съзланци — да съзлеши съзланци 500 души галичани и имена направилъ горното приложение. Кънйтъ на драго сърце приели и съзълъ очуване на съзланчии тѣхъ на ражо съзланци и галичани съзлането. Парили още не съзланци; Хайдредин-паша засели съзланчии съзлането, че на съзлан, когато се загърнатъ въ Солунъ, съзлан и съзлането отъ тѣхъ ше му бронъ по 50 лири. Азай-паша имена що да се запекатъ на парите, ситуеърътъ, че никакъ неможе да се изпълни отъ ращетъ му, и на есен съзлан съзлането че му броятъ не по 50, а по 70 може би. Кънйтъ не се оплакватъ отъ рушевата, а направотъ благодарни съзлането, защото иначе биха изгубили много първотъ.

Въ послѣдните искания на Русия отъ портата се споменава и за реформи въ жандармерията. Туи ни кара да кажемъ имена повече за този пръвокласъ рушевата.

Хайдредин-паша е родомъ арнаутинъ и по инициалъ се отвлечи отъ свойтъ еднородни. Образование имъ никакъ, не знае имена си да подпиши и замеси единъ отъ важни постове въ империята на султана. Запасилъ карадакши револверъ отъ лево, накръвилъ фесъ и като шетелъ се разхожда изъ улиците. Явши ли се прѣдъ него, пръвата му работа е да го закърши и нѣкакъ пихъ на майка и сестра, на вѣра и народностъ.

Хайдредин-паша, познатъ на съзлането съ имена Хайдредин-Пустинъ, до сега е прѣдъ много християнски къщи въ солунско, гъби и скопско. Слюнина дѣлъка какъто въ солунско, гъби и въ скопско. Слюнина дѣлъка какъто го помнятъ. Къндъто опиде дѣлъ въ майка разплакъ.

Негови другари съ съчки главорѣзи въ дебърско, кичевско и прилепско.

БЮЛЕТИНЪ

НА ВѢСТНИКЪ

АВТОНОМИЯ

(Задграничътъ листъ на вътрешната македоно-одринска организация).

Възстановието въ пириенско. — Аскерски иниструции. — Възстановици. — Възстановици.

Телеграма

Р. Монастир, 23 септ.

Тукъ пластината 500 души бъжанци отъ Общим (неврокопско); една група бъжанци отъ Голево вчера били обстреляни въ българска територия отъ турска аскер, като прихързяли линията. За пасътие жертвите съ нищожни.

Телеграма

Рила, 23 септ.

Една голяма партида бъжанци отъ Голево и Мехомия, като минуваха границата при върхът „Абдедикъ“, аскер отъ честът огън срещу тяхъ. Безброй залпове се дадоха, нещастните бъжанци пренесени като пипи отъ гората. Аскерът ги преследва и въ българска територия. Отъ бъжанците паднаха двама убити. Една жена рода на смалка линия, въ време на преследването. Тя граби голото дълце и бяга като луда. Всички, които видиха тази построителна сцена, плакаха. Голямъ възстановици чети отъ вътрешността приближават къмъ границата, за да олеснят минуването на бъжанците.

Писмо.

Разлог, 19 септ.

На 18 септ. мълчани разложи революционни чети, представители отъ Д. Стефанов, Д. Й. Йорданов, Ганч и искажи селски ръководители, задружено съ чети представители отъ Йонков, Ботушаев, Герджиков (сръбски офицер), Манов, Настев, Зографов и Парларов бълхи разположени въ мълчанистът „Букара“ и „Бойхоре Усое“. Сутрешното рано едини турски отряди минава покрай часовини и се отвори огън. Веднага възстановици захващаха чухит, но турска аскер отстъпи. Дали се спаси отъ събор. Въ скоро време възстановици четици съ събраха и единогласно ръчиха да нападнат башбозука и възстановици покрай България. Около 8 часъти чети приближиха възстановици къмъ селото „Усое“, където има часовина „Джума“. Двата български четици, които отдръжиха „Пловдивска Барбута“, троиха отстъпват. „Свети Атанасъ“, а четвъртият отдалече на пасътие къмъ Мехомия. Шестът възстановици приближиха, започна сражение, запод селото български отъ башбозука и войска. Възстановици се биха отчайно. Съдей малко възстановици захващаха башбозука и възстановици и търствиха. Съди едно, че грави възстановици се озоваха въ селото. Българският къщи бъха вече западени отъ башбозука и възстановици. Зимената се развила на чуката „Пловдива Барчина“. Мълчани разложи украсяваша чуката, а възстановици възмущени отъ жестокостта, която правеше башбозука, бомбардираха турският къщи и ги изгориха. Селото изцяло изгоря. Възстановици биха негови господари. Женитъ, дъщата, мъжетъ се проводаха. Цялото село се обира на пепел.

Около 11 часъти пристигна отъ Мехомия войска. Възстановици продължаваха башбозука. Башбозука, успен отъ новата войска, започна да обира женитъ и дъщата. На 1 часъти 15 души млади възстановици отъ село Бълчица нападнаха отъ сръбци полонираната стража въ селото изъ помашничът колиб, възложоха въ селото, разбиха турският отряд и отвръзаха затворените нещастници. Отъ турска страна загубите съ гордът; отъ чети Герджиков, опе 3 отъ възстановици и 6 селани ранени и 3-ма убити.

Съдът всичко туй, посреща, нощъ възстановици на практика бъжанци къмъ Бълчица и се разположиха въ мълчанистът „Лешково“, лъво прѣвъртили денъ се сражаваха съ аскер.

Бъжанци има отъ с. Бълчица 2000 души, отъ с. Голево 1500 души, отъ с. Бачева 450 души.

Другиотъ възстановици отрядъ, останал на „Св. Богородица“ (водноджавска планина), нападнал отъ аскер, имал пропълзялно сражение, въ което участвували 2 мълчани чети — голевската и банская, представители отъ Чончева и Каназирева.

Възстановици продължаватъ борбата. — Пламащи се виждатъ и въ неврокопско.

Движенето на войските въ одринско.

Въ Ловечовград съ концентриране 5 баталиона редиф, 3 полски батареи и 4 горски ордига; въ Малко Търново — около 15 баталиона пехота и 2 горски батареи; въ с. Печеки, визеци, пъхата — единично колко, и 2 горски ордига. Въ поземенградски села Ерзегоре, Бурар-Хисар, Пасалагово, Петрово и Яно по 1 таборъ въ Еймезе 300 души и въ Кавакли 200 души. Въ малко-търновградски села Ковачев — 4 табора и въ Дерекьой, Сардзянци, Громадинци и Бандари 2 баталиона редиф; на 18 април, пристигнали 1½ баталиона пехота отъ 10-и армейски полк. Тамъ се групиратъ и 7-и кавалерийски полк, които по-рано бѣше пребран въ сърбия български граници. Тричъ-чартере див. пристигнали и отъ Скопие аскеръ (примесен съ 40 вагона).

Суровъ топъ е забързкалъ на гръцкия министър, че гръция отива много далечъ, че та не може да се мѣси въ вътрешните работи на държавата и че сълтана има нужда отъ събътъ. Принципътъ на суровостта на Тахсън паша произхожда отъ това, дѣто и на туритъ нече омързилъ безъчинътъ постъпъки на гарантъ. Г-ин Грипарис и Патриархътъ съ противстъпали противъ съставъ на смесената комисия подъ председателство на Хизми паша, за гѣтъ въ въз имало само единъ гарантъ, и съ поискали да убъдятъ туритъ, че населението въ Македония е гарантъ, та поради това и българинътъ на членътъ въ комисия трбовало да бѣдятъ гарантъ. На това велики възгорътъ е отговорилъ, че правителството не се занимава съ въпросъ за вѣрата и народността на жителите, а съ възстановянето на редъ, че той не може да удовлетвори тъкъмъ желането и че смесеността на комисията пръвътъ единъ цѣлъ, за които търътъ сугта да има дѣва отчетъ.

Такъвъ е гарантъ турското приятелство.

Възгорътъ, тоза, и отъ умраза къмъ българите, гарантъ продолжаватъ да се представятъ приятели на туритъ противъ собственото имъ достоинство и интересътъ имъ.

ИЗЪ ГРЪЦКИТЕ ВѢСТНИЦИ.

Отъ *Софуна* съобщаватъ на *Акрономис*: „Отъ Битоля пристига секретарътъ Прагинис, който отива въ Сърбия да управи консулството. Въ единъ разговоръ, той ми съобщи следното:

„Комитетътъ се мамира на горите. Малчина отъ тяхъ паднаха убити. Повечето отъ убитите са възстановици селани, неопитни и изложени на турска огън, тъ падаха убити, а скъпински комити са възстановици сподулачии да забъднатъ въ неизвестни скризици. Създаватъ, злато не е изкоренено. Комитетъ очакватъ утихане на възстановието, да се отстъпи войската, та да създаде пакътъ по селата и да продължатъ чрѣзъ срѣзъ и насилие известното си дѣло. За сега живятъ по горите и въ много села, отъ дѣто възпитатъ храна, защото войската квартурира повече по турски села и въ малко християнски.

По горитъ има и много моми и дѣца. Гаинцица, на токовка, които по-идри. Не славятъ по селата, за да не изпитатъ сѫбъдътъ на другите селани, спрахуватъ се съ събъдъ.

Връхъ е съ со притечъмъ на, помощъ на безъзажното гардъ (?) население. Даватъ се заповѣди за прѣдългане въз основа на „раздѣлъ и царувъ“. Горчика изме е да покъримъ гръцкия елементъ на туритъ, които прѣдължава българите, а скъпински мени ослабяватъ елинския елементъ. Затова туритъ не правятъ разлика между гарантъ и българинъ.

Телеграми до чуждата прееа.

Дариградъ, 2 окт. — Последната нота на съпът и посъдението на царя въ Визна подбудиа Портата къмъ книжна дѣйностъ: нотатъ до силътъ и до България сълдатъ единъ подпът друга, ала всички съ единъ и скъпъ топъ, че невъзможно е да се възведатъ реформи или да се спре мобилизацията, до дѣто България поддържа македонцътъ не се обезоружава. Тукъ мислятъ, че и дѣтъ сили съ нотатъ съ искатъ да печенятъ връхъ и никоя не мисли за утолжаване на караината.

Berl. Tagblatt.

БЮЛЕТИНЪ

№ 52

НА ВЪВЕТНИКИ

„АВТОНОМИЯ“

(Задграничъчен листъ на вътрешната македоно-одринска организация).

**Възстането въ Пиринско. — Аскерски изсту-
пления. — Възжажи.**

София, 24 септ.

На 20 того аскерът нападна българите и дядки от потенциални села Община и Кременъ и придвижиха от чешитъ на Грачаница и Малчанска. Аскерът велики бил опълчилъ и се настани на позиции, от които цели дни води сражение съ четите, до като най-после всички българи минаха от съмът. Никакви жертви.

Рил., 24 сент.

Минатала нощ стотии българи, минувайки границата, налязваха върху една засада аскеръ. Всички се изправиха въоръжени селаня, подкрепрени от една чета, и завръзаха сражение. Аскерът отстъпи далеко и българите се промъкват във България. — Сражението във *Галичник* долинъ между възстанците и аскера продължава ежедневно. Нощъ възстановчески отряди се спускат бързо от планината, настани на войската, настасят един отряд от Пирин да нападне аскера между Банско и Михомъ, въ чадъръ и го присърчат. Аскерът нападнатъ, не съмъ огънъ за къда. Студът ужасен. Телеграфът жижи между Михомъ и Неврокопъ, че не е възстановено. — Сражението във *Мирково* и *Левски* е широко разширено. Стоянски и Димитъ Крумови сържатъ сърдечни сърчи въ Михомъ и въ *Сливен*. Стоянски и Димитъ, Дарински, Донко и Сапаревски дадоха сражения, които коустуватъ склона на турците. Тамъ възстанците показватъ чудеса храброст. Изобилие по всички направления се показва ожесточение борба. Грамадното количество аскеръ не стръбва никого. Възстанците не губятъ куражъ. Жалко само за нещастните българи. Халези жени и дъца, голи, боси и глади, пълнятъ гордът всички слухове присънати за заграждането на Пиринеца и за смазването на възстанците съ измисли и не заслужаватъ никакво внимание.

Рил., 25 септ.

На 22 тогу, осем часа сутрната, въ годежевска планина, надъ селото, започна сражение между 120 възстанци и 600 аскеръ, които настъпватъ от към Годлево и Бачево. До пладни възстанците одръжаха своята войска без жертвъ, като наехоша на турците голми загуби. Към 12^h часа въ тълът на възстанците, на върхътъ *Параница*, се появява още 200 души аскеръ от Джука, които минаватъ край границата при *Бистрица*. Въ това време една чета застра върхъ срещу *Параница*, пропусна аскера наблизо и съ пръвия заливъ от покърти въ белоръдъ и натика въ един дредъ. Отъ възстановческите позиции една дружно „ура“. Второ настъпление отъ страна на турците, втора несполучлива и повторно „ура“. Трето настъпление подъ водство на едно съществено сражение срещу аскеръ отъ *Бистрица*. Годлево пребранено към 4^h час. Възстановците четатъ споменъ на погребаните между аскеръ и са до съдържавата отъ възстановенето. Отъ възстанците има 20 души убити и ранени, а жертвите на турците са повече отъ 100.

Подпоручикъ Каназаревъ се държи прекрасно и не бива малко щифъ да попадне въ ръците на турци. Той се спаси по една проста случайностъ.

Писмо.

Ложене, 24 септ.

Днес пристигна раненият отъ сърбски отряд Любомир Стоевски, между тяхъ съ и начальниците на руцелската чета Георгиевъ, Ставревъ, и на десетъ хрисарската Ленко Георгиевъ. Раненият съ отъ полът отъ пръвата *Кукуш* и *Малдука*. Когатъ вътре въ този бой съ и извадилъ на кръста четата, че съ Сърбски отрядъ *Стоевски* и начальството по училищата въ сърбски окръг Боковъ. Победата е тъжна и съ до днес е на страна на възстановците. Заедно съ раненият пристигнали и повече отъ 1000 българи отъ сърбско и Демир-Хисарско. Всички тъзи хора можаха да докаратъ съ себе си около 2000-3000 оръдия и 150-200 коня и токарка съ дроби. Тълько положението на българите е отчайно; търбива да съзвезди наятъ-бързи мърфи, защото скоро съ започнатъ бойниятъ между тъзи голи, гладни и силно изморени нещастници.

Телеграма.

Ложене, 25 септ.

Тукъ пристигнаха нова халда българи.

Сражения въ битолският вилаетъ.

Мургево

При с. *Пожареко* Лазаръ попът Трайковъ напечатъ голъмо поражение на аскера и взеът нѣколько маузери.

Одръбъко.

Последното сражение на охридскиятъ чети станало при с. *Куратица* на 5 септември. То било тързъ кръвопролитие: отъ възстанцика страна паднали 22, а отъ турска — повече отъ 50 души.

За да съ отмъстятъ за тъзи загуби, турците нападнали на фамилите въ селата *Оненци*, *Плаке* и *Куратица* и изкалиха повече отъ 300 жени и деца.

Демир-Хисарско.

Въ демир-хисарско станало много сражения, най-голямото било при манастира *Слатъче*. Огънъ чете паднали 35 души, а отъ турска — неизвестно колко.

Друго сражение станало на 15 септ. на *Гурненец*, при с. *Смилче*, дълъг аскеръ бил нападнатъ чрезата на Сугаре и *Борисовата избогта*, следът като оставила 12 воинска убити.

На 15 септ. при с. *Смилче* едно отделение отъ 60 души воинци било заграбено отъ чети и чупо уничтожено. Спасили се само четири ранени. Орджията и обозътъ били прибрани отъ възстанцикъ.

Аскерски и башбозушки жестокости въ Ловенградско.

Телеграма.

Бургасъ, 25 септ.

На 18 того с. *Кюсю* било нападнато отъ башбозушки и аскеръ. Задали 20 души, между които и племенника на Ало Таминъ, Манош Продановъ, Панчо Георгиевъ, Янаки Панайотовъ, Калоян Матревъ, Алиоша Стояновъ, Стоянъ Продановъ, Апостол Николовъ. Много жени и моми изнасилени; други откараны въ турския селца *Алчаково* и *Турчо-Кадиево*. Покъщнината и храмата задигната, добитъкъ затрагбен.

Резолюцията на конгреса за мира.

XII конгресъ за мира е възле спирата резолюция по поводъ събитията въ Македония:

„Приятъ видъ постоянно разпространява тежките на събитията въ Македония и опасността, на която е изложена общиятъ мир.“

„Приятъ видъ на това, че европейските държави, съ чл. 23 отъ берлинския договор, съ се задължили съдийски да добиятъ отъ турското правителство нуждите реформи за европейските области съ смесеное население;

„Приятъ видъ на това, че на падъка длъжност на тия държави да съпратъ пропълването на кръв — приятъ видъ на всичко това, XII конгресъ за мира изрази съдействие настъпващите позиции къмъ цивилизациите народи и особено къмъ държавите, подписавши берлинския договор, че посъдътъ на турските неизправни народи да изпълни на падъка длъжността на турските неизправни народи.“

Между друго, членовете на конгреса съ застъпватъ да употребятъ „искинъ“ съ усилия, че тоя поизнанътъ къмъ държавите да биде чист отъ правителства.

Конгресътъ призовава още, че с. стефанския договоръ има за основа право на населението да разполага свободно съ себе си“.

Единъ позивъ къмъ лорда Розбъри.

Телеграма.

Рил., 25 септ.

Високо благородниятъ английски кореспондентъ на *Dayl News*, г-н Хейлъ, при заминаването му да даде въ редовътъ на чети, отпари до лорда Розбъри, бившия пръв министър отъ либералната кабинетъ на Англия, следующата телеграма: „*My Lord, Your radio, understandings, going to bring in the people of Macedonia, in their names, to your government.*“

Позивътъ на българите е очевиденъ; търбива да съзвезди наятъ-бързи мърфи, защото скоро съ започнатъ бойниятъ между тъзи голи, гладни и силно изморени нещастници.

Телеграма.

Ложене, 25 септ.

Тукъ пристигнаха нова халда българи.

Изъ чуждиятъ печатъ

Не е просто случайностъ, лъто вътъ момента, когато почватъ да се издаватъ подробности отъ съвършения въ Морщицъ, пристигнати и известни за изостряването на отношенията между Турция и България. Българите, види се, върватъ, че вътътъ решения въ Морщицъ ще останатъ безъ последствие. Докътъ не станатъ известни инструкции за по-действителен контрап и надзоръ на руски и австро-турски посподици въ Цариградъ, търба да чакаме съ присъдата на Испания, като че ли по пътя на „хуманитарно“ дължение искатъ да дойдатъ до контролъ, който отначало ще се упражнява само отъ консултът. Испания да се притеатъ на помощъ отъ лишенецъ отъ българска сръбска за живите население, да покървява и да се нареди на българите да извадятъ и да извадятъ. Ако човекъ съ проправилъ, че „фракътъ“ паша Халимъ въ Битоля даже не позволява на българинъ съ милосърдие естети да се притеатъ на помощъ на ранените и безъмощните жени и деца въ Крушево, можемъ да си представимъ приближително, какъ турците ще посрещнатъ отъ тяхъ местностъ. Може и възстановчицъ въ Идъжъ Кючукъ да откриятъ, че вътълътъ възстановчици възстанови тъмъ вече никакви българи. Въ всички случаи всички, че то извадятъ и да извадятъ, ще останатъ безъ резултатъ, ако и за изпълътъ на Портата се позволи да извърши своята безъдействие отъ опустошението отъ тяхъ местностъ. Може да се видятъ и турски съдии, че българскиятъ съдържанъ възстановчици възстанови тъмъ вече никакви българи. Същевременно сълутанъ че юпърътъ и мъсено съдържанъ по 25 лъри турско.

(Frankf. zeitung.)

Телеграми до чуждата прее.

Параградъ, 4 окт. — Вътъ основа на единъ членъ отъ наказателни законъ, споредъ които остава неизвестенъ икоинъ общинъ въ съставъ на чети и революционна дължност, ако той, преди да настани изсладването, направи важни съобщения, и че този това на страната се принеса голма поиза, българскиятъ водъ Шишмановъ е помищанъ и самъ поизстанъ подъ полицейски надзоръ за дълъ години. Същевременно сълутанъ че юпърътъ и мъсено съдържанъ по 25 лъри турско.

(B. R. „Aut.“) — Щабътъ на VII революционенъ сърдаръ официално заявя, че Шишмановъ е отданъ на съдия и присъдяналъ, че е образъ на същество съ чисто разбойнически съчин. Награжданъ на султанъ е още едно доказателство, колко заслужено е било неговото извършване на организацията, и колко обича наложението има между него и султана! —

(Frankf. ztg.).

Параградъ, 4 окт. — Многобройни български чети се появиха въ Гърция, Петрия, Мелинъ, Драма, Неврокопъ и Джука Балъ и събияха общо възстание. Постигнатъ пристигнати извънестия съ много турски конвоя, които се движатъ по изпълнението на тяхъ пътища.

(Berl. Tagblatt).

Букурещъ, 4 окт. — Правителството получи уврежение, че ромънската църква въ Турция била присъдена.

(Frankf. ztg.).

Параградъ, 5 окт. — Портата никакъ не възстанови отъ съдъните, които съ съдъните за присъдите на турски съдии.

(Frankf. ztg.).

Берлинъ, 6 окт. — Тукъ върватъ да знайятъ, че Франция, Португалия и царътъ съ съгласие на турски съдии отъ съдъните, които съ съдъните за присъдите на турски съдии.

(zeit).

